

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zast. JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem se sídlem Jana Švermy 1696, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2017, čj. MPSV-2017/112075-916, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2017, čj. 78 Ad 20/2017-29, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Posuzovaná věc se týká přezkumu rozhodnutí o zvýšení doplatku na bydlení, který patří mezi dávky poskytované podle zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že správní orgány při stanovení výše dávky nezahrnuly do odůvodněných nákladů na bydlení úhrady za energie v celé jejich výši. Náklady na energie podle jejího názoru správní orgány posoudily pouze paušálně a bez řádného odůvodnění. Proti rozhodnutí správních orgánů se proto bránila žalobou. Krajský soud se ztotožnil s částí žalobních námitek. Dospěl k závěru, že správní orgány řádně neodůvodnily, na základě jakých vstupních údajů a jakým mechanismem stanovily výši prokazatelné nezbytné spotřeby elektřiny a plynu žalobkyně. Jejich rozhodnutí proto krajský soud zrušil pro nepřezkoumatelnost a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností; rovněž navrhuje, aby NSS přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby rozhodnutí o zvýšení doplatku na bydlení v řízení před tímto soudem obstálo. Dále poznamenal, že má v podstatě doplnit odůvodnění rozhodnutí a podklady do správního spisu, i nadále však bude respektovat výši záloh na spotřebu energií vyhodnocenou aplikačním programem pro výpočet dávek hmotné nouze. Přiznáním odkladného účinku tedy podle názoru stěžovatele nevznikne žalobkyni žádná finanční újma. Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[3] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, NSS usnesením přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou tyto podmínky naplněny.

[4] NSS nejprve zkoumal, zda stěžovatel uvádí relevantní skutečnosti pro přiznání odkladného účinku. NSS předně upozorňuje, že povinnost správního orgánu rozhodnout v souladu s právním názorem krajského soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku nemůže být sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Tvzení stěžovatele o neschopnosti dostat podmínkám v rozsudku krajského soudu jsou vágní. Jak již NSS dříve judikoval, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem (viz např. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Ads 313/2016-27, bod 6). NSS přizná odkladný účinek pouze v ojedinělých případech, ve kterých by okamžitý výkon soudního rozhodnutí mohl mít závažné důsledky. O takovou mimořádnou situaci se v nyní posuzované věci nejedná, resp. stěžovatel nic takového netvrdil.

[5] Vzhledem k tomu, že stěžovatel ani netvrdil existenci nepoměrně větší újmy, NSS se již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s veřejným zájmem.

[6] NSS proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu